

N:o 121.

Af Herr **Eric Ersson:** Om posthemmans befrielse från postföringskyldighet samt om anvisande för ändamålet af ett reservationsanslag.

En fråga, som under många föregående riksdagar utgjort föremål för Ständernas öfverläggningar och beslut, är den: om posthemmanens befrielse från postforslingen, emot utgörande af rotefrihetsafgift till Postverket och i öfrigt deltaga i alla kommunala onera i likhet med andra hemman, samt att posterna borde, helst i sammanhang med personbefordring, fortskaffas medelst dertill antagne entreprenörer eller sådana beting, som för Postverket vore fördelaktigast.

Att denna princip blifvit vidtagen och i verket satt efter åtskilliga större stråkvägar, är visserligen godt och väl; men efter alla de postvägar, der denna reorganisation icke vidtagits, kvarstår samma befogenhet till klagan som förut, enär dervarande posthemmans innehafvare hvarken blifvit befriade ifrån sitt onus ej heller erhållit någon förhöjning i den ringa skjutslega Postverket består, oakadt posternas tyngd med hvarje år ökats och prisen å dagsverken och dragare så betydligt stigit de sista 10 à 15 åren. Ett sådant förhållande kan icke i längden fortgå, utan att dessa hemmans innehafvare måste blifva ruinerade.

Det stadgandet, att postskjutsskyldigt hemman skall, för tillgodonjutande af roteringsfrihet, skjutsa posten 312 mil på år för en lega af 40 öre per mil, är för orimligt att längre böra fortfara, och då Postverket är ett Statens verk, så böra Statsmagterna tillse, att en så af behovet påkallad ändring eller rättelse snarligen vidtages.

Sedan postmedlen numera till hela dess belopp, öfver 2 Millioner R:dr, disponeras för Verkets underhåll och utveckling, och dessa medeleller inkomster år efter år ökats, så synes det vara i sin ordning, att jordbruket befrias från skyldigheten att fortskaffa posten eller att åtminstone derföre erhålla full ersättning, hvilket nu bör kunna ske med Verkets egna inkomster, helst en stor del poster numera befordras dels på jernvägar och dels med ångbåtar, hvilket otvifvelaktigt måste bereda Postverket betydlig besparing i kostnad för postforslingen, jemförd

med hvad den förut kostade medelst skjutshästar och diligenser; likväl och på det den härmed åsyftade reorganisation af postbefordringen icke måtte förhindras af brist på medel, torde ett reservationsanslag dertill böra anvisas, och då Kongl. General-poststyrelsen i sin, den 20 December 1865 i underdånighet afgifna, berättelse om Postverkets förvaltning, pag. 113, antyder, att en utgift af 31,500 R:dr skulle drabba Verket "om utan posthemmanens anlitande, dessa poster blifvit med beting eller gästgifveriskjuts befordrade" så synes denna summa, för händelse af behof, böra för detta ändamål anvisas.

På de skäl, som nu i korthet blifvit anförda, vågar jag i öfverensstämmelse dermed vördsamt föreslå Riksdagen att besluta:

att den postföringskyldighet, som nu åligger posthemmanen, måtte ifrån dem skiljas, emot utgörande af roteringsfrihetsafgift till Postverket, och att dessa hemman sedermera deltaga i alla kommunala onera lika med andra hemman, samt att postbefordringen verkställas med derför antagne entreprenörer eller med beting, och slutligen, att, för detta ändamåls vinnande eller åtminstone denna postskjutslegas höjande till hvad den rimligtvis bör vara i förhållande till annan skjutslega, anvisa ett reservationsanslag af 31,500 R:dr att årligen utgå, så länge behofvet deraf fortfar.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Eric Ersson
från Westra Helsingland.

Häruti förena sig:
Aug. Danielsson
från Norrbottens län.

Per Ericsson
från Gefleborgs län.

P. O. Hörnsfeldt
från Wester-Norrlands län.

N:o 122.

A/ Herr **Eric Ersson**: Om fortfarande anslag till den af Doktor O. Th. Sandahl i hufvudstaden inrättade medico-pneumatiska anstalt.

De två sednast föregående Riksdagarne hafva, för de respektive statsregleringsperioderna, beviljat ett anslag af 2,000 R:dr R:mt årligen till understöd för